

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 18 lutego 2019r. znak (...) Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. utrzymał w mocy orzeczenie o zaliczeniu P. K. (1) do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu przyczyny niepełnosprawności określonej symbolem o8-T. Organ stanął na stanowisku, iż P. K. (1), mimo występujących ograniczeń związanych z rodzajem niepełnosprawności, powodujących w szczególności ograniczenie wysiłku fizycznego, wymagających regularnej kontroli klinicznej i laboratoryjnej, nie jest osobą zależną od otoczenia. Jest zdolna do zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację, jak również może brać udział w czynnościach w gospodarstwie domowym i uczestniczyć w życiu społecznym.

Od powyższego orzeczenia odwołała się P. K. (1), wnosząc o przyznanie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Uzasadniała, iż od wielu lat choruje na przewlekłą niewydolność wątroby i do tej pory była zaliczana do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. W jej ocenie, stan zdrowia nie uległ takiej zmianie, która uzasadniałaby przyznanie jej stopnia lekkiego. Choroba wpływa na jej możliwość wypełniania ról społecznych. Wymaga pomocy innych osób w codziennym funkcjonowaniu i nie może podjąć pracy na otwartym rynku pracy.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w uzasadnieniu orzeczenia.

Na terminie rozprawy w dniu 21 lutego 2020r. P. K. (1) sprecyzowała, że domaga się uznania za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym do dnia 31 stycznia 2022r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. K. (1), urodzona (...), ma wykształcenie zawodowe (krawcowa), nigdy nie pracowała. Utrzymuje się z renty socjalnej.

Dowód: ocena funkcjonowania społecznego k. 120-121 akt organu

Od 2002 r. jest leczona z powodu przewlekłego autoimmunologicznego zapalenia wątroby w związku z którym była wielokrotnie hospitalizowana. Początkowo stosowano immunosupresję (glikokortykoidy + azatiopryna). Po kilku latach wystąpiła u niej marskość wątroby, której towarzyszył hipersplenizm przejawiający się pancytopenią. W dniu 14 lutego 2017 r. dokonano transplantacji wątroby (od dawcy martwego). W trakcie operacji doszło do nagłego zatrzymania krążenia. Wykonano skutecznie czynności resuscytacyjne. Jednak z uwagi na niewydolność graftu w dniu 24 lutego 2017 r. dokonano transplantacji wątroby. Dalszy przebieg pooperacyjny był niepowikłany. Hospitalizacja trwała do 10 kwietnia 2017r.

Obecnie nadal prowadzi leczenie immunosupresją, przyjmuje leki. Występuje u niej niedokrwistość (z niedoboru żelaza), małopłytkowość, a przede wszystkim - leukopenia z granulocytopenią.

Po przeszczepieniu wątroby wystąpiła niedoczynność tarczycy wymagająca leczenia substytucyjnego.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 8-14,40 akt sprawy oraz k. 16-19, 30, 42, 58, 69, 81-97 akt organu, opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych G. K. k. 38-39

Aktualnie u P. K. (1) występuje stan po dwukrotnym przeszczepieniu wątroby (14.02.2017 i 24.02.2017) z powodu marskości wątroby w przebiegu przewlekłego autoimmunologicznego zapalenia wątroby, pancytopenia z powodu immunosupresji, niedoczynność tarczycy oraz żylaki kończyn dolnych - głównie lewej.

Stan zdrowia, w tym przede wszystkim pancytopenia będąca skutkiem stosowanego leczenia immunosupresyjnego, czyni P. K. (2) niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od 1 stycznia 2019r. do 1 marca 2020r. Po tej dacie jej

stan zdrowia rokuje poprawę. Niepełnosprawność wynika z całkowitej niezdolności do pracy, przy czym możliwe jest podjęcie pracy w warunkach pracy chronionej.

Dowód: opinia biegłego z zakresu chorób wewnętrznych G. K. k. 38-39

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się częściowo uzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U.2019.1172 j.t.) rozróżnić można trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji. (art. 4 ust. 1 ustawy). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy). Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne. (art. 4 ust. 3 ustawy).

Standardy w zakresie kwalifikowania do poszczególnych stopni niepełnosprawności, uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz.U. 2015.1110). I tak zgodnie z rozporządzeniem: niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu (§ 29 ust. 1 pkt 1), konieczność sprawowania opieki - całkowitą zależność od otoczenia polegającą na pielęgnacji w zakresie higieny osobistej i karmienia lub w wykonywaniu czynności samoobsługowych, prowadzeniu gospodarstwa domowego oraz ułatwiania kontaktów ze środowiskiem (§ 29 ust. 1 pkt 2), konieczność udzielania pomocy, w tym pomocy w pełnieniu ról społecznych – zależność od otoczenia wymagającą wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia, rehabilitacji, edukacji oraz w pełnieniu ról społecznych właściwych dla każdego człowieka zależnych od wieku, płci, czynników społecznych i kulturowych (§ 29 ust. 1pkt 3), czasowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – konieczność udzielania pomocy, o której mowa w § 29 ust.1 pkt 3 w okresach wynikających ze stanu zdrowia (§ 30 ust. 1 pkt 1), a częściowa pomoc w pełnieniu ról społecznych – wystąpienie co najmniej jednej okoliczności, o której mowa w § 29 ust. 1pkt 3 (§ 30 ust. 1pkt 2), istotne obniżenie do wykonywania pracy - naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu do wydajności, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną (§ 31 ust. 1 pkt 1), ograniczenia w pełnieniu ról społecznych - trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych, jako skutek naruszonej sprawności organizmu (§ 31 ust. 1 pkt 2), zaś możliwość kompensacji ograniczeń - wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (§ 31 ust. 2 rozporządzenia).

Z przeprowadzonej przez organ oceny wynika, że mimo występujących ograniczeń związanych z rodzajem niepełnosprawności, odwołująca się jest zdolna do zaspokajania bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację. Taką diagnozę zakwestionowała wnioskodawczyni, domagając się przyznania umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 stycznia 2022r.

W celu zweryfikowania stanowisk stron Sąd zasięgnął wiadomości specjalnych, dopuszczając dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu chorób wewnętrznych, stosownie do rodzaju schorzeń odwołującej się.

Biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych G. K. wskazał, iż z uwagi na pancytopenię będącą skutkiem stosowanego leczenia immunosupresyjnego P. K. (1) jest niezdolna do pracy, przy czym ma możliwość jej wykonywania w warunkach pracy chronionej. Jej wydolność fizyczna jest upośledzona z powodu przewlekającej niedokrwistości. Leukopenia z granulocytopenią narażają wnioskodawczynię na występowanie powtarzających się infekcji, których ryzyko gwałtownie rośnie przy liczbie granulocytów 1.0 L (i mniej), a których skutki trudno jest przewidzieć. Wnioskodawczyni musi unikać skupisk ludzkich, co uniemożliwia jej podjęcie pracy na otwartym rynku. Czas trwania niepełnosprawności biegły określił jako okresowy, do dnia 1 marca 2020r.

Opinia biegłego, wydana po badaniu przedmiotowym wnioskodawczyni oraz analizie dostępnej dokumentacji medycznej dotyczącej stanu jej zdrowia (której rzetelność i wiarygodność nie były podważane przez strony i nie budziły wątpliwości sądu) jest jasna, pełna i spójna, a jej wnioski w sposób logiczny i przekonujący umotywowane. Biegły szczegółowo opisał stan zdrowia odwołującej się istniejący w dacie badania, postawił rozpoznanie korespondujące z odnotowanymi w dokumentacji medycznej badanej oraz wyjaśnił, dlaczego nie podziela stanowiska organu (wskazał tu na brak odniesienia się przez organ do hematologicznych następstw stosowanego leczenia immunosupresyjnego).

Do tak sformułowanej opinii żadna ze stron nie wniosła zarzutów. Odwołująca się, na terminie rozprawy w dniu 21 lutego 2020r. cofnęła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych innych specjalności. Sąd z urzędu nie widział również potrzeby dopuszczania dowodu z opinii biegłego hepatologa oraz biegłego z zakresu medycyny pracy, mając na uwadze, iż biegły z zakresu chorób wewnętrznych G. K. w sposób kompleksowy wypowiedział się w przedmiocie wszystkich schorzeń odwołującej się, w tym również małopłytkowości. Przedstawił także w opinii umotywowane wnioski w zakresie zdolności odwołującej się do pracy. Sąd miał na uwadze, iż aktualnie na liście biegłych tego sądu okręgowego nie figurują biegli z zakresu hepatologii i medycyny pracy, stąd przeprowadzenie opinii przez biegłych tych specjalności wiązałoby się z przeprowadzeniem badania w innym ośrodku sądowym (B.), co wydłużyłoby postępowanie i skutkowałoby koniecznością odbycia przez odwołującą się podróży na badanie.

P. K. (1), na rozprawie w dniu 21 lutego 2020r., wniosła o przyznanie stopnia umiarkowanego do dnia 31 stycznia 2022r., a więc na okres dłuższy niż wskazywał biegły z zakresu chorób wewnętrznych.

Naruszenie sprawności organizmu uważa się za:

- 1) trwale (stałe) - jeżeli według wiedzy medycznej stan zdrowia nie rokuje poprawy;
- 2) okresowe - jeżeli według wiedzy medycznej może nastąpić poprawa stanu zdrowia.

Stopień niepełnosprawności osoby zainteresowanej orzeka się na czas określony lub na stałe (§ 3 ust. 4 i 5 ww. rozporządzenia).

Biegły, bazując na ocenie stanu zdrowia odwołującej się, jak i swoim wieloletnim doświadczeniu klinicznym, wskazał na okresowość umiarkowanego stopnia niepełnosprawności (od 1 stycznia 2019r. do 1 marca 2020r.), co oznacza, iż w tym okresie w stanie zdrowia P. K. (1) może nastąpić poprawa. Biegły nie znalazł podstaw medycznych, aby czas trwania umiarkowanego stopnia był dłuższy. Odwołująca się, uprzednio nie zgłaszając żadnych uwag do opinii w tymże zakresie, nie naprowadziła żadnych dowodów na poparcie tezy o utrzymaniu się umiarkowanego stopnia do dnia 31 stycznia 2022r. Nadto należy mieć na uwadze, iż przy zaostrzeniu się objawów schorzenia, na które cierpi odwołująca się, może ona wystąpić do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności o ponowne ustalenie stopnia niepełnosprawności. Zgodnie bowiem z § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U.03.139.1328) w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności wydane na czas określony może wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w § 6 ust. 1, o wydanie

orzeczenia o ponowne ustalenie niepełnosprawności lub stopnia niepełnosprawności, nie wcześniej niż 30 dni przed upływem ważności posiadanego orzeczenia.

Mając na uwadze wszystko powyższe sąd w oparciu o art. 477 (14) § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie zaliczając P. K. (1) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności od 1 stycznia 2019r. do 1 marca 2020r. z symbolem 08-T oraz ustalił, że P. K. (1) może podjąć zatrudnienie w warunkach pracy chronionej, a na podstawie art. 477 (14) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione.

W myśl art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Mając na uwadze, iż odwołująca się przegrała jedynie w niewielkim zakresie, uznano ją za wygrywającą w całości. Na koszty złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika odwołującej się – adwokata wynoszące 180 zł (§ 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów (Dz.U.2015.1800)).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)